

ด่วนที่สุด
ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๒๐๖๔

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่ต่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๑๖๘๔๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐
๒. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๒๓๓๔๙ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๒๔๒

ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๐	จำนวน ๑๒๐ ชุด
๒. หนังสือรอนายกรัฐมนตรีเห็นชอบที่ให้เสนอคณะรัฐมนตรี	จำนวน ๑๒๐ ชุด
๓. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่ต่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ.	จำนวน ๑๒๐ ชุด
๔. สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่ต่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ.	จำนวน ๑๒๐ ชุด
๕. ตารางเปรียบเทียบพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตจังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดอุทัยธานี เป็นท้องที่ต่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตจังหวัดนครนายก และจังหวัดอ่างทอง เป็นท้องที่ต่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ กับร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่ต่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ.	จำนวน ๑๒๐ ชุด

ด้วยกระทรวงมหาดไทย ขอเสนอเรื่องร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่ต่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๔) ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ) กำกับกับการบริหารราชการกระทรวงมหาดไทย ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ ความเป็นมาของเรื่องที่จะเสนอ

๑.๑.๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติ

๑.๑.๑.๑ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดหนองบัวลำภู)

๑.๑.๑.๒ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา)
ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วดำเนินการต่อไปได้

/๑.๑.๒ ร่างพระราชกฤษฎีกา...

๑.๑.๒ ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ รวม ๔ ฉบับ (จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา) ที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักการ แล้วส่งไปให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา กระทรวงมหาดไทยได้ร่างยกเลิกเป็นท้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการไว้ในมาตรา ๓ ของร่างพระราชกฤษฎีกาเป็นรายจังหวัด ทั้ง ๔ ฉบับในแนวทางเดียวกัน ดังนี้

“มาตรา ๓ ให้ยกเลิกท้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดชัยนาท จังหวัดชุมพร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดน่าน จังหวัดปทุมธานี จังหวัดปัตตานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพะเยา จังหวัดพังงา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดยโสธร จังหวัดระนอง จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสกลนคร จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุทัยธานีเป็นท้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ เฉพาะจังหวัดกาญจนบุรี”

๑.๒ มติคณะรัฐมนตรีหรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง

๑.๒.๑ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดหนองบัวลำภู)

๑.๒.๒ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา)

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

เป็นเรื่องที่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๔)

๓. สารสำคัญ/ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

๓.๑ ข้อเท็จจริง

๓.๑.๑ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกา จำนวน ๕ ฉบับ (จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดภูเก็ต) ร่วมกับผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครองและกรมโยธาธิการและผังเมือง) และมีความเห็นร่วมกัน ดังนี้

“เนื่องจากมาตรา ๓ ของร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. กำหนดให้ยกเลิกท้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเดิมเคยประกาศเป็นพื้นที่งดอนุญาตตั้งสถานบริการไว้ ทั้งนี้ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดชัยนาท จังหวัดชุมพร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดน่าน จังหวัดปทุมธานี จังหวัดปัตตานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพะเยา จังหวัดพังงา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดยโสธร จังหวัดระนอง จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสกลนคร จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุทัยธานี เป็นท้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ แต่การกำหนดยกเลิกการงดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเฉพาะจังหวัดกาญจนบุรีตามแนวทางที่กระทรวงมหาดไทยเสนอมา โดยพระราชกฤษฎีกาอนุญาตให้ตั้งสถานบริการยังคงมีผลใช้บังคับอยู่จะก่อให้เกิดความสับสนแก่ผู้ใช้กฎหมายและประชาชนทั่วไปได้ เนื่องจากชื่อพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจะยังคงมีชื่อจังหวัดกาญจนบุรีเป็นท้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการอยู่ ประกอบกับขณะนี้กระทรวงมหาดไทยได้เสนอร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดอื่น ซึ่งเดิมเคยประกาศเป็นท้องที่งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเช่นเดียวกับกรณีของจังหวัดกาญจนบุรีด้วย ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดความสับสนแก่ผู้ใช้กฎหมาย

รวมทั้งประชาชนทั่วไป จึงเห็นว่ากระทรวงมหาดไทยควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ตั้งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการเสียใหม่ โดยตัดรายชื่อจังหวัดกาญจนบุรี รวมทั้งจังหวัดอื่นที่จะกำหนดเขตพื้นที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้ ออกจากพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ตั้งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการดังกล่าว แทนการกำหนดยกเลิกเฉพาะท้องที่ในร่างพระราชกฤษฎีกาเป็นรายจังหวัดตามที่เสนอมา”

๓.๑.๒ กระทรวงมหาดไทยได้ปรับปรุงพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดชัยนาท จังหวัดชุมพร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดน่าน จังหวัดปทุมธานี จังหวัดปัตตานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพะเยา จังหวัดพังงา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดยโสธร จังหวัดระนอง จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสกลนคร จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุทัยธานี เป็นท้องที่ตั้งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตจังหวัดนครนายก จังหวัดพิจิตร จังหวัดสตูล จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอ่างทอง เป็นท้องที่ตั้งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนี้

๓.๑.๒.๑ ตัดรายชื่อจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่จะกำหนดเขตพื้นที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้ ออกจากพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ตั้งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการดังกล่าว แทนการกำหนดยกเลิกเฉพาะท้องที่ในร่างพระราชกฤษฎีกาเป็นรายจังหวัด

๓.๑.๒.๒ จากการดำเนินการตามข้อ ๓.๑.๒.๑ ทำให้มีจังหวัดที่เป็นท้องที่ตั้งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ เหลืออยู่จำนวน ๒๒ จังหวัด (จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดชัยนาท จังหวัดชุมพร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดน่าน จังหวัดปทุมธานี จังหวัดปัตตานี จังหวัดพะเยา จังหวัดพังงา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดยโสธร จังหวัดระนอง จังหวัดสกลนคร จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดหนองคาย จังหวัดอุทัยธานี จังหวัดนครนายก จังหวัดพิจิตร จังหวัดสตูล จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอ่างทอง) จึงกำหนดให้จังหวัดที่เป็นท้องที่ตั้งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตจังหวัดเป็นพื้นที่ตั้งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการทั้งสองฉบับดังกล่าวมารวมอยู่ในฉบับเดียวกัน

๓.๑.๓ กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่ตั้งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ขึ้นใหม่ เพื่อมิให้เกิดปัญหาการซ้ำซ้อนในการบังคับใช้กฎหมาย

๓.๒ ข้อยกกฎหมาย

๓.๒.๑ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

มาตรา ๕ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควรจะกำหนดเขตอันมีปริมาณพลจำกัดในท้องที่ใดเพื่อการอนุญาตหรืองดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามมาตรา ๔ ก็ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

๓.๒.๒ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดชัยนาท จังหวัดชุมพร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดน่าน จังหวัดปทุมธานี จังหวัดปัตตานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพะเยา จังหวัดพังงา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดยโสธร จังหวัดระนอง จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสกลนคร จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุทัยธานี เป็นท้องที่ตั้งดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕

๓.๒.๓ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตจังหวัดนครนายก จังหวัดพิจิตร จังหวัดสตูล จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอ่างทอง เป็นท้องที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๕

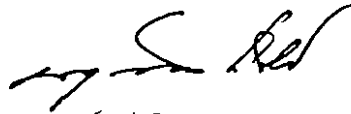
๔. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงมหาดไทย ขอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่อนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

สำนักงานสอบสวนและนิติการ

โทร./โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๕๕๙